

תת"ע 8387/03/17 - עבוד עבדאללה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 8387-03-17 מדינת ישראל נ' עבוד עבדאללה
תיק חיצוני: 11112002594

בפני כבוד השופטת אסתר טפסה-גרדי
מבקש עבוד עבדאללה
באמצעות עו"ד עפו שחאדה
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

הובאה בפני בקשה לביטול פסק הדין, בו נדון המבקש בהעדרו, ביום 25.9.17.

בהתאם להזמנה לדין וכתב האישום, ביום 27.1.17, נהג המבקש את רכבו, משאית, מסוג "מיצובישי", מ.ר. 7078561, ובעת שהרכב היה בתנועה השתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

ביום 25.9.17 נדון המבקש בהעדרו לקנס בסך 1,200 ₪.

לשיטת ב"כ המבקש, המבקש כופר בביצוע העבירה והגיש בקשה להישפט, אולם לא נשלחה אליו ההזמנה לדין. הזימון נשלח לכתובת אחרת מהכתובת שרשם המבקש בבקשתו להישפט. מעיון באישור המסירה של ההזמנה לדין, בו צוין "לא נדרש", נטען, עולה כי לא צוינו בו תעודת הזהות של המבקש ותיבת הדואר שלו, ומכאן שלא נשלח לכתובת המבקש.

ביום 14.1.18 הוריתי למשיבה למסור תגובתה לבקשה תוך 30 יום. עד היום לא נמסרה התגובה.

נוכח העדר תגובת המשיבה, ניתנת החלטתי זו, על בסיס החומר הקיים.

המסגרת המשפטית

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי מאפשר לדון אדם בהיעדר וקובע חזקה כי אם הוזמן ולא התייצב בבית המשפט יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדונו בהיעדרו. ונביא בקצרה את נוסח הסעיף.

"240. (א) בעבירות לפי פקודת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות

עמוד 1

שנקבעו כעבירות קנס או בעבירות לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה:

.....

2(א) נאשם שהוזמן ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סניגור מטעמו;

3(א) בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה (2), שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין לנאשם ובלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר.....

(ב) על פסק דין מרשיע שניתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-(ט).

נמצאו למדים כי בכל מקרה שנאשם הוזמן ולא הופיע לבית המשפט, הרי ניתן לדונו בהיעדר. אולם בית משפט רשאי לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדר (את הכרעת הדין או את גזר הדין, או את שניהם).

אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין קבועות בס' 130(ח).

(ח) נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

הסעיף קובע שני טעמים המצדיקים ביטול פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש במשפטו או גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין. התנאים אינם מצטברים. מכאן שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערי ביהמ"ש בפניו, ביהמ"ש יעתר לבקשתו לביטול פסה"ד, גם אם אי התייצבותו נבעה מרשלנות בלבד. אולם אם אין קיים חשש כאמור נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור ידחה ביהמ"ש את בקשתו.

בבואו להכריע בבקשה, על ביהמ"ש לשקול מגוון רחב של שיקולים, ביניהם, חומרת העבירה, הזמן שעבר מאז נשפט, הבעיות הטכניות שמעורר הביטול, האינטרס הציבורי שביעילות הדין לעומת אינטרס הנאשם, ועוד.

החלטה

ההמצאה של ההזמנה לדין

המבקש טען כי לא קיבל את ההזמנה לדין וכי הכתובת שצוינה באישור המסירה אשר חזר כ"לא נדרש", שונה מהכתובת שצוין בבקשתו להישפט. בנוסף, נטען, באישור המסירה לא צוינו תעודת הזהות שלו ותיבת הדואר שלו ולפיכך, לא הגיעה ההזמנה למענה.

תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, קובעת חזקת מסירה בעבירה בה עסקינן, כלהלן:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

עולה מהאמור כי ככל שחלפו 15 יום מיום שנשלחה ההזמנה לדין בדואר רשום, קיימת חזקת מסירה. החזקה ניתנת לסתירה, אם הוכיח הנמען כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה.

המבקש, בעניינו, לא הגיש כל ראיה לענין כתובתו המעודכנת במשרד הפנים והאם זו שונה מהכתובת אליו נשלחה ההזמנה.

עם זאת, בנסיבות הענין, בהן טען המבקש כי ההזמנה נשלחה לכתובת השונה מהכתובת שצוינה בבקשתו להישפט, ובהעדר תגובת המשיבה לענין אישור המסירה, אשר חזר כ"לא נדרש", הבקשה מתקבלת.

לסיכום, בנסיבות דנן, הבקשה מתקבלת.

הכרעת הדין וגזר הדין מבוטלים.

נקבע להקראה ליום 5.7.18 בשעה 10:00.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר בחוק.

ניתנה היום, ו' אדר תשע"ח, 21 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.